

GAZETA POPORULUI

Foie politică-culturală

Apare în fiecare Duminecă

Abonamentul:

Pe un an 15 Cor.
Pe o jumătate de an 7 Cor. 50 fil.
Pe 3 luni 4 Cor.

Abonamentele să se trimită la adresa
„GAZETA POPORULUI“, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI“
Nagyszeben, Rosenanger 14
(Strada Peștelui)

Inserate și anunțuri se primesc la admini-
strația gazetei.

Un șir cu litere mărunte întâia-oraș 30 fil.
a doua- și a treia-oraș 20 fil.

Înțelepciunea tăcerii.

Tot gospodarul cu bună rânduială, obicinuește la capătul fieștecăreia dintre săptămâni, să-și încheie socotelile, însemnându-și bine în cărticica sa câștigul ori pierderea suferită. Un asemenea prilej potrivit pentru dare de seamă, este îndeosebi capătul anului, când, pe lângă intrate și eșite de bani ori de alte de acestea, omul își dă seamă și de adaosul și scăzământul suferit cu privire la cele ale sufletului și inimii sale. Ar dovedi apoi lipsă întreagă de pricepere a vieții și a rosturilor ei, dacă trăgând odată cineva danga dintr-o socoată și văzând întocmirea ei de scăzământ ori adaus, nu s'ar gândi a se chivernisi pe viitor după cea mai bună chibzuință a sa, pentru a-și asigura pe de-oparte profitul, sau a-și acoperi și îndrepta socoteala, unde găsește scăzământ și greșală...

Tot așisderea sunt zile mari și în viața unui popor întreg, zile de judecată și socoată, când trebuie să-și dea seamă înaintea sufletului său și a conștiinței sale, despre faptele lui. Prilej de învățământ și îndreptare sunt totdeauna zilele aceste, și semn de serioasă luare aminte. Pentru poporul nostru mai tare, războiul mare al lumii întregi, a fost prilej greu de judecată aspră și de socoată....

Au fost puține neamurile, — azi o putem spune pe dreptate. — cari să se fi împiedecat de mai multe opreliști și să fi întâlnit în drum mai negre prăpastii ca poporul nostru! Greutăți dinlăuntru și primejdii dinafară, asemenea de amenințătoare. Noi am trecut, ca să întrebuintez o vorbă a sf. apostol Pavel, ca prin foc...

Iată-ne acum ajunși în fața viitorului, care, nu ne prea surăde, nici mângăie cu vorbe bune, cum fieștece om o poate cuprinde cu mintea sa. Trebuie dară să tragem și noi puțină dungă sub socoteala noastră, pentru de-a pricepe de unde venim noi și încătrău să ne îndreptăm pașii de-acel înainte.

Noi Români, avem multe păcate, trebuie s'o mărturisim fără de nici un încunjur. Ne place vorba multă, și fu-

gim de lucru unde numai se poate. Vorbă prin gazete, vorbă la școală, vorbă în familie, vorbă în tot locul. Vorbim când trebuie dar adese și atunci când tăcerea ar însemna aur și miere. Noi nu știm să ținem taină, să tăcem, să punem pază gurii. În viața unui popor, clipele de tăcere trebuie să fie cele mai mari ale sale! Lucrurile cu adevărat mari totdeauna s'au făcut și se alcătuiesc în tăcere. Cine a auzit vreodată, — ca să mă folosesc de-o asemănare, — cum cresc și-și înalță coroanele lor bogate, stejarii? toate cresc și se desvoltă în tăcere. Vulturul cuvintează tot așisderea arare, și leul își deschide glasul său abia când trebuie. Numai vrăbiile sunt gureșe și părăiele umilate de ploaie și de murdărie fac zgomot. Inșă bine știm, că nici vrăbiile și nici părăiele ce se umflă când plouă, nu au decât puțină însemnătate. Așa sunt și unele popoare: le place să vorbească, să spună, să torăie ziua și noaptea. Una din greșelile de căpetenie ale poporului nostru, este taman această neștiință a tăcerii, a păstrării de taină, a închiderii în sine atunci când nevoile lui grele o cer aceasta.

Cuvintează mult și cei dela orașe, oamenii cu carte și învățatură, dar tot deopotrivă grozav îi ia gura pe dinainte și pe țărani și țărancele noastre. Sunt lucruri sfinte, pe cari omul rostindu-le, se află totdeauna în primejdia de-ale țării în noroiu. Sunt cugete ce nu trebuiesc rostite niciodată, pentru de-a nu fi batjocorite. Asemenea sunt taine mari și în viața popoarelor, ce trebuiesc păzite cu cea mai deplină evlavie. Am avut prilejiul, să aud lucruri îngrozitoare ce s'au petrecut în privința aceasta pe satele noastre. Pări nedrepte, clevertiri, hulă și batjocură, n'au fost arareori pricina dreaptă a atâtor nenorociri ce ne-au păscut. Aceasta este într'adevăr una din greșelile noastre cele mari, ce zguduie ființa și temelile neamului nostru cu atâta îndărjire.

De tot cuvântul deșert, zice Scriptura, ce-l va rosti omul, va trebui să-și deie seamă în veacul acesta și cel ce va să vie... Războiul lumii, pe lângă alte învăța-

mente ne-a arătat deci cum și când să tăcem! Despre celelalte păcate ale noastre, vom scrie altădată.

Alegerea de mitropolit în Blaj.

Gazetele ungurești se ocupă, zi de zi, cu alegerea noului mitropolit dela Blaj. Se răspândesc tot felul de știri ce se nizuiesc a arăta, că cercurile bisericii unite sunt înțelese pentru a alege de mitropolit pe P. S. episcopul Frantiș din Blaj, care stau la cârma bisericii, nu au stabilit încă persoana pe care o vor alege. Se știe doar că sinodul de alegere are drept să aleagă trei candidați, pentru a-i recomanda regelui spre întărire și astfel nu-i vorbă numai de singură persoană. Fapt e însă, că guvernul a numit doi comisari pentru alegere, pe fostul ministru Ugron și pe deputatul Sieghescu. Cel din urmă e și preot, dar și deputat guvernamental și trebuie să știm, că de dragul dumnealui, guvernul a stricat obiceiul și n'a mai numit de comisar pe unul dintre episcopii uniți. La cea din urmă alegere de mitropolit comisar preoțesc a fost răposatul episcop Pavel din Oradea-Mare. Nădăjduim, ca frații uniți vor și să apere și păzească sionul lor, alegându-și un păstor vrednic.

Situația (starea) guvernului.

Greu este a ține cumpăna între partidele războinice din parlamentul unguresc. Ministrul Wekerle a crezut că va câștiga pe cei mai mulți deputați pe partea sa, dacă va da țării un program nou alcătuit pe temeiul votului obștesc. Dar gândul acesta până azi nu l-a putut duce încă la izbândă, căci tot fostul ministru Tisza a rămas stăpân peste mersul lucrurilor și hotărârile parlamentului. Chiar acum d-l Tisza vrea să nimicească planul pentru vot obștesc, care ar aduce însă cu sine căderea guvernului de față.

Ministrul Wekerle s'a dus Sâmbătă la Viena și a fost primit de M. S. regele Carol,

pentruca să-i aducă la cunoștință ceiace pregătește contele Tisza. Totatunci au fost primiți de rege și ministrul *Apponyi* și *Hazai*. Se zvonește că guvernul va trimite acasă pe deputați pentru ca să facă alegeri nouă. Dar este esemenea cu puțință ca însuși guvernul să-și dea mulțumita, deoarece azi e greu să se facă alegeri.

Tot Sâmbătă a mai fost primit de domnitor la sfat (audiență) și episcopul unit *Dr. D. Radu*, care a fost trimis de biserica unită, pentru a se plânga că ministrul nu este învoit să împărtășească și biserica lor, de aceleași ajutoare bănești, împreună cu celelalte biserici din patrie.

☞

rostul. In dricul ernii avea căpșuni însângerate cât nucile de mari și găroafe înflorite cât vrăbiile. Umblase Ianoș mult prin lume. Nu mai puțin de 14 ani a fost stat în slujba unor grădini boerești din Craiova și Iași așa că grăia neaș românește, vorba nanei, „ca pe apă“.

Cum și unde s'a înzgebat prietinia, nana Zamfira va fi știind. Destul că Ianoș mergea când și când la nana și apoi nana la Ianoș care, în schimbul plocoanelor și mai ales al clondirului îmbiat, bucuroș ținea școală, răspunzând la necurmatele întrebări și lucrând cu nana împreună, odată în „ra-iul“ baronului sau aiurea la flori, alteați la altoi, legumi, vițe de vie și c. l.

După a cincia lecție, care a dăinuit din zori până la amezai, grădinarul spunea la toată lumea, că „ucenică“ dibace, isteată și ascultătoare ca nana Zamfira nu s'a pomenit. Lecțiile nu îndurau potigheală decât cel mult până-și aprindea Ianoș baci pipa din nou. Norocul, că asta se întâmpla cam des și pe indelețe, tutunul ce purta fiind mai totdeauna jilăvos. Altcum nu știu nici eu, cum ar fi rășbit bietul Ianoș a da răspuns atâtor întrebări. Mi se pare, că el însuși prășia tutunul.

Din ceea-ce mi-a povestit nana Zamfira știu, că grădinarul a început lecțiile prin a-i arăta nanei din fir în păr croiala „ra-iului“ și glăsuind cam astfel:

„Ori cât de mândre, florile nu es la iveală decât în pajiște tunsă, atât de binevenită și prielnică ochiului. Desbracă de pajiște minunatele noastre poeni, dealuri și povârnișe dosnice și apoi zi frumseții de afară rămas bun! De vrei croială îndămănată și efină, sapă, cu hârlețul, grădina întreaga așa cum și îngreșă cu grădă semințele de iarbă, 3 sau 4 soiuri, în amestec cu tot atâta iarbă engleză (zizanie), cea mai frumoasă din toate. Dacă a cumpăra nu te înduri, seamănă floarea ce rămâne din fân neburuenos. Cu ajutorul a 2 sau a 3 scândurele late, poți croi în pajiște figuri după plac, mici și mari. Decât „morminte“ între blane sau altă bidiganie cocoșată, negreșit mai bine, în largul pajiștei, un gruiu sau rotocol întins și puțin cucuiat împodobit cu flori la fel. Decât earăși clinuri, stele sau alte figuri colțurate, hotărât mai bine rotunzite, încâtva peptoase, aruncate în pajiște eac'ășa pe nimerite și figurile purtând flori una de un fel și alta de altul. Vetre pleșugite ce s'ar ivi în pajiște le petești cu glii de aiurea ori semănând erburi. Tot așa poți cârpi ori desființa o figură sau alta, fie că n'ai destul răsad, fie din altă cauză.

„De cărări strănte, cotile oable ca luminarea sau cufundoase să te ferești ca de ucigă-l toaca, înțelegând cărările în grădina de flori. Cu atât mai practice sunt cărările late și deci încăpetoare, prunduite, șerpuind în largi târcoale și tocmai la înălțimea pajiștei învecinate, nu mai adânci.

„De dragul priveliștii, care ridică frumsețea și desfată privirea, sădește trandafiri înalți, liliacul și alte tufe pe mezuina ori prin unghere soroase, iar florile mărunte înspre mijlocul grădinei de așa, ca ochiul să poată răsbate pretutindeni. Cu iedera ori condurul doamnei îmbracă trunchiuri golașe, zăbrele sau păreți. Inadins ț-am croit foișorul din prăjini țapene și numai doi acați (salcâmi) vineți cari, preste 10 ani cel mult, îl va încaleca cu șură cu tot, roind an de an sumetenie de flori mari și mândre de

are să înhoalbe ochii satul întreg. Decât acoperiș pe foișor mai bucuroș văd un dulău cu oala'n cap. In grădina de flori, pomii n'au ce cauta nici purceii sau doară iezii Diale. Și acum lasă-mă, nano, să-mi îndop pipa din nou.“

După spusele nanei, cam așa cuvânta Ianoș și nana Zamfira îndopa minunățiile auzite și văzute cu amândouă urechile și amândoi ochii ei de leoaică.

„Nană Zamfiro“, i-am zis, ca să mia răsufle o leacă, „dacă nu-i cu supărare, am să te descos azi fir cu fir, cum ai descusut dăa pe Ianoș baci. Spune-mi te rog, din câte a făptuit Ianoș aici, ce a mai rămas până astăzi?“

„Ce să rămăe?“ a fost răspunsul. „Mai nimica: cei 2 acați vineți, 1 trandafir galben „moșonil“, 4 tufe de liliac, iedera, lăcrămioarele și încolo pace. Tot ce mai vezi aici, până și croeala la multe figuri și iarba premenită și brăduleții au eșit din mâinile astea?“ — „Harnice mâni și vredice de arătat faptele lor. Dar să-mi arăți acum, fie și în pripă, multele răsaduri de flori unde și cum le prășești?“

Drept răspuns nana Zamfira m'a poftit înspre mezuina șurii, alătura căreia se întindea, în bătaia soarelui, un strat țărânos, cam 7 metri lung și preste 1 metru lat. Asta era „școala“, în care nana Zamfira prășia răsaduri de flori an de an, adese îndoit sau întreit mai multe decum îi trebuia. Un capet al școalei purta răsadnița, încirpată dintr'un coș (părcan) de blane groase și deasupra o fereastră mare, acoperită cu rogojină de trestie. Sub coș era o groapă, 2 schioape adâncă, umplută cu frunziș bine călcat, în amestec cu tot atâta gunoiu proaspăt de șură sau cai. Asătară o răsadniță călduță.

Dar să dăm cuvânt nanei Zamfira care, în graiul ei scurt, dar răspicat și măduvos, m'a lămurit astfel.

„In preajma iernii sap adânc, cu hârlețul, atât rotocolul și figurile cât și școala, punând apoi balegar putred din greu. Primăvara sap din nou, deocamdată jumătate școala, o greblez și împart în tăblițe de câte 1 metr. Câte tăblițe atâtea soiuri de flori pot prăsi, din semănță, sade ori pueți. Răsadnița împărțită și ea, prin scândurele, în tăblițe mici, cuprinde de o lătura mranită de o șcioapă, ear de cealaltă nășip spălat și asprișor, pentru flori năzurbase, unde mici de agriși, de iazomie, trandafiri și așa mai departe.

Mranița o căpătasem de giaba la început. De mulți ani încoaci o pregătesc eu, din compost trecut printr'un ciur rar.

„Și, nană Zamfiro, cum pregătești compostul?“ Răspuns: „In cutare ungher ascuns am o groapă încăpătoare, în care aruncă când se brodește: cotoare netrebnice, plivitură, găinaț, sânge, cenușe udată, funingine, pene jumulte, drențe, zoiu din gunoiu, măturatura de pretutindeni și îndeosebi frunziș din amândouă grădinile, uneri și var fărâmițat, țăriță de lemn și putregaiu. La câte 3 sau 4 ani pun sluga de aruncă compostul prin ciur și adăugând mulțisor nisip mărunt capăt mranită sfărmițoasă din belșug sau „paprică de flori“, cum îi zicea Ianoș, care pune paprică cu pumnul în chiar toate mâncările așa că nu m'ăș fi mirat de-l vedeam punând și în pipă.“

„Cu Paprica-baci, nano dragă, nu scapi de mine“, i-am zis, întrebând mai departe.

Nana Zamfira și florile.

(Continuare.)

După cina ce a urmărit colindărei prin sat, scrisul am durmit boerește, fiind oboșit și așternutul molatic, proaspăt și curat ca helciu. Dimimineța m'am sculat totuși deodată cu găinile, dacă nu înaintea lor. Eșind apoi prin curte, am zărit pe nana Zamfira deretecând printre flori. Purecase buruienile abia mijite și acum rânduia țărâna scormonită cu degetele rășchirate.

Ne-am salutat asemenea unor prieteni vechi. Nana era cu plivitul pe isprăvite și ca să nu o stingheresc, am dat grădinuții roată, perândând cu ochii mirați întreg cuprinsul, foișor și rotocol, figuri înflorite, brăduleți și c. l.

N'a trecut mult și nana Zamfira a încopciat vorba de povestea, pe care la cină o încheiase „deocamdată.“ Din spusele dănssei țin a împărtăși iată ce.

La îndemnul și din însărcinarea baronului, grădinarul Ianoș (așa îl chema) a croit grădinuța nanei a ceea „din temelie, înzestrându-o cu tot ce trebuia: flori îmbobocite, pajiște semănată, foișor, trandafiri liliac și c. l. așa că nana Zamfira a luat în primire toate de-a gata.

O lună mai târziu și nana era prietină la cătaramă cu Ianoș. Nu care cumva iubitele cetitoare să bănuiască te miri ce, iai apărarea nanei destăinuind, că Ianoș avea în afară de nevastă și 5 copii, două slăbiciuni omenești: pipa nu-i cădea din gură decât poate în somn și, între noi rămăe vorba, era dușman neîmpăcat a păharelor — goale. In ale grădinăriei însă meșter ca el n'ai fi găsit de umblai cu opinci de oțel. Nu flori sau legumi sau doară pomi, firicel de iarbă nu era să nu-i știe Ianoș numele și

Pe când eram acolo, nana Zanfira avea flori multe, vre-o 20 soiuri. Bucuros aş descire fie-care soi în deosebi, pentru ceea ce mi-ar trebui foi întregi din „Gazeta Poporului“. Atâta amar de loc nici vorbă să-mi încuviinţeze On. Redacţie, mai ales acum nu, în vederea păcii îndelung dorite. Să-mi îngăduie totuşi a descrie în puţine cuvinte, câteva din florile ce am văzut în grădina nanei şi vrednice de răspândit şi aiurea pe sate. Rugându-mă dar, acum la spartul târgului, şi eu de cuvânt încep cu

Begoniile, pe cari le întâlnim adese cu sutele, în parcurile şi grădinile oraşeneşti. Deseori să țin în vase, dar le mai place în liber. Puţine alte flori sunt așa mândre. Pagubă numai, că n'au miros, asemenea, celor mai multe flori a avea frumoase. Multele soiuri de begonii, simple sau învoalte (pline), strălucesc în colori luminoase de o felurime nesfârşită, afară de vânăt. Izbutesc bine în arşiţa soarelui şi pământul fiind gras, iraged şi adânc săpat. Florile se perândează de primăvara şi până dă bruma, care le stâlceşte.

Prăsirea e foarte uşoară, neavând decât a sădi, în săpătura greblată *tuberculelor*, un fel de modălcă negre, cari seamănă a jingle mici. Cele dintăiu tubercule se cumpără de-a gata. Puii, tuberculele şi ei, se măresc treptat şi, preste un an sau 2, înfloresc la fel cu floarea-mamă. Preste vară se udă des, seara pe răcoare. Prăsirea din sămânţă anevoioasă fiind, rămâne în grija celor pricepuţi, ca de pildă nana Zamfira.

Condurul Doamnei (numit şi lobindrag ori sultănele) se numără între florile cele mai preţioase. Infăţişarea e a unor curpeni acăţători, încărcăţi de elegante foi rotunde şi flori viu zugrăvite aurii, stacojii, cireşii, vârgate, stropite sau pestriţe în fel şi chip, după soi. Prăsirea se face din răsad semănat prin Martie. Nu arareori răsare din boanele împrăştiate ele de ele. Bine se intramă mai ales răsadul strămutat deocamdată, fireşte la depărtare mai mărişoară. Ciupitul celor dintăiu vârfuri sporeşte rămurirea şi deci bobocii. Florile se ivesc mereu, uneori până dă gerul.

Floarea soarelui (sora soarelui) învoaltă se prăseşte sămănând câteva boane unde rămân şi pe mai departe. Cere soare şi udături din belşug. Compost sau gunoiu putred cât de mult. Pământul trebuie ținut în neîntreruptă curăţenie, săpând în 3 rânduri. Soiul cu flori simple n'are ce căuta printre flori.

Nalba învoaltă are, ştiut e, cotoară puternice, 1—2 met. înalte şi sămănând a buchete uriaşe cu flori cât trandafirii în cele mai felurite şi gingaşe colori, după soi. Sunt şi cari înfloresc numai al doilea an. Ernează nesupărată, dacă se acopere cu puţin frunziş. Prăsirea din sămânţă ori sade mici ținute sub sticlă, în răsadniţă. Nalba iubeşte soare şi pământul adânc săpat. Se seamănă prin Maiu sau August, pe seama anului ce vine. Cere udături îmbelşugate. Cotoarele desflorite se cioantă, ne mai având rost. Gunoiu trebuie mult.

Săbiute (secerete, secerne) e numele unor flori, ale căror foi seamănă a săbioare. Înspre vârful cotoarelor se ivesc multe flori mari şi lucind sărbătoreşte în colori şi amestecuri câte şi mai câte. Nici nu cunosc în parc sau grădină, privelişte mai fermecătoare şi luminoasă decât un rotocol sau brâu de săbiute în plină floare, mai ales dacă culoarea lor e la fel. Prăsirea însaşi e foarte

uşoară, tocmai ca la begonii. Cepele săbiuţii ar trebui sădite în pământ mănos, cald, şi bine pregătit. Dacă prin Maiu sădim alte cepe, înadins păstrate, dată e putinţă a dobândi săbiute înflorite din Iunie şi până în Octomvrie. Ernarea cepelor cari puiază an de an, e la fel cu a usturoiului.

Garofiţele chineze (cuişoare) şi multele lor soiuri, adese stopite, vârgate ori târcate, se oselesc prin aceea, că sunt răbdurii, uşor de prăsit şi bogate în flori mândre. Şireagul colorilor începe cu alb curat ori gingaş trandafirii şi ia sfârşit cu negru-vişiniu barşonat. Semănatul urmează prin Martie. După ce, prin strămutare deocamdată, s'a intramat bine-bine, răsadul se pune unde are să înflorească, în depărtare de 30—40 centim. Garofiţele chineze înfloresc în dricul verei, prin Iulie şi August. Mult mai anevoioasă e prăsirea cunoscutelor garoafe.

Lăcrămioare (cereluşi, mărgăritărele, sufleţele). Astfel se chiamă draguţele flori d'albe ca laptele şi mirosind dulce şi frumos. Decât lăcrămioare învoalte, trandafirii sau având foi târcate mai bine soiul cu flori simple, adus din pădure. Din un singur pueţ înrădăcinat dobândim cu vreme cu sutele. Priincios lăcrămioarelor e pământul bogat în compost sau putregaiu, încâtva umbrat. Un subţire aşternut de frunziş le place.

Micsandrele (numite pe alocurea micşunele, şivoi sau foaltine, foalchine), copii răsfaţaţi ai nanei Zamfira, sânt de multe feluri. În vedere avem aici micsandrele învoalte de soiul ales. Binevenite sânt mai cu seamă cari seamănă a buchete pompoase, alcătuite din flori mari, sclipitoare şi mândru colorate.

Din cauza gingăşiei înăscute a micsandrelor tinerele, prăsirea e anevoioasă şi împreună cu migală ca la puţine alte flori. Pacostea e, că răsadul adesea lăncezeşte, perind rând pe rând, dacă am fi sămănând în pământ ca de obicei. Cauza sânt rămăşiţele datorite gunoiului. Voiu arăta deci fireşte în pripă, cum ar trebui să mănecăm.

Semănatul se va îndeplini prin Martie în pământ îngrăşat cu mult putregaiu sau mranită, Micile fire de sămânţe se înşirue în brezduţe umplute cu năsip spălat şi aspru. Nana Zamfira semănase în năsipul răsadniţei. Micsandrele cu muguri subţirei se înlătură ca neavând flori învoalte, cari se ivesc, ştiut este, din muguri scurţi şi umflaţi. Răsadul ales se va strămuta unde trebuie după o ploae caldă ori măcar seara pe răcoare. Stropitul cu apă curgătoare se reînnoeşte de câte ori pământul ameninţă a se usca. E dela sine înţeles, că pământul dintre micsandre trebuie plivit şi săpat de 3 sau 4 ori preste vară.

D. Comşa.

Învăţăminte din sfânta scriptură.

Când Manasi, împăratul jidovilor, stătea prins în Vavilon, avu răgaz să se cugete la toate fărădelegile, ce le-a săvârşit în viaţa sa. Năcazul l'a adus la pocăinţă. „Şi fiind în năcaz, a căutat faţa Domnului Dumnezeului său şi s'a zmerit foarte înaintea feţii Dumnezeului părinţilor săi. Şi s'a rugat către dânsul şi la auzit pe el şi a as-

cultat strigarea lui şi l'a întors pe el în Ierusalim la împărăţia lui şi a cunoscut Manasi că Domnul însuşi este Dumnezeu“ (II Paralip. 33, 12—13). Cetind aceasta istorie, tot omul păcătos trebuie să prindă curaj: Manasi era încărcat cu păcate grele, dar n'a fost părăsit în năcazul lui. Dumnezeu îşi întoarce faţa sa spre toţi cei ce-l caută cu credinţă.

Iov zise către Domnul: „Cu auzul urechii te-am auzit mai înainte, iar acum te-am văzut ochiul meu. Pentru aceea m'am zmerit pe mine şi m'am topit şi m'am socotit pe mine pământ şi ţărână“ (Iov. 33, 5—6). Dumnezeu a primit smerenia lui Iov, i-a schimbat starea lui şi l'a binecuvântat.

David se rugă: „Milueşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor tale şterge fărădelegea mea“ (Psalm 50, 1—2). Pentru că s'a zmerit înaintea lui Dumnezeu, prorocul Natan a zis către David: „Şi Domnul a iertat păcatul tău, nu vei muri“ (II Impăr. 12, 13).

Când prorocul Isaia cunoscuse vinovăţia sa înaintea Domnului, strigă așa: „Vai mie că sunt pierdut; căci sunt om cu buze necurate şi locuiesc între popor, care are buze necurate!“ La acest strigăt a venit la dânsul un Serafim, având în mână un cărbune de foc luat dela altar şi atingându-l de gura prorocului, acesta a auzit cuvântul de deslegare: „fărădelegile tale s'au şters şi păcatele tale s'au curăţit“ (Isaia 6, 5—7). În numele său şi al tuturor celor mântuiţi a putut să spună prorocul despre sine: „Mulţămescu-ţi ţie, Doamne, că te-ai mâniat pe mine şi ţi-ai întors mânia ta şi m'ai miluit pe mine. Iată, Dumnezeu este mântuirea mea; nădădui-voi spre dânsul şi mă voi mântui şi nu mă voi teme, pentru că mărirea mea şi lauda mea este Domnul, şi s'au făcut mie spre mântuire“ (Isaia 12, 1—2).

Când apostolul Petru se găsea la lacul Ghenezaretului, căzând la picioarele lui Isus a zis: „Jeşi dela mine, că om păcătos sunt, Doamne!“ Dar Mântuitorul îi răspunse: „Nu te teme!“ (Luca 5, 8—10). Mai târziu acest apostol scrisse creştinilor: „Bine este cuvântat Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, carele după mare mila sa a doaua oază ne-a născut pe noi spre nădejde vie prin învierea lui Isus Hristos, din morţi,“ (I Petru, 1, 3).

Păcătoasa aceea, care-şi plângea păcatele la picioarele lui Isus, a auzit din gura Mântuitorului trei vorbe mântuitoare: „Iartă-ţi se păcatele tale! Credinţa ta te-a mântuit! Mergi în pace!“ (Luca 7, 38—50).

Zachei, mai marele vameşilor din Ierihon, dorindu-se după mântuire a voit să vază pe Domnul Hristos. Când şi-a mărturisit nedreptăţile cu cari a năpăstuit pe semenii săi, a primit îmbucurătorul cuvânt de deslegare: „Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia! Că a venit Fiul omului să caute şi să mântuiască pe cel pierdut“ (Luca 19, 10).

Temnicerul din Filippi, tremurând căzu înaintea lui Pavel şi alui Sila şi zise: „Domnilor, ce mi se cade să fac, ca să mă mântuiesc?“ Primind cuvântul mântuirii s'a bucurat cu toată casa sa crezând întru Dumnezeu“ (fapt. Ap. 16, 29. 34).

Iubite cetitorule, învaţă din aceste pilde, ce să faci, ca să se umple de bucurie şi sufletul tău!

Amnestie.

Un rege bun și milostiv.

După cât aflăm regele nostru Carol a îndreptat o poruncă către ministrul Vázsonyi, în care spune că drept mulțumită pentru nașterea fericită a unui tinăr fecior de craiu ungurese, vrea să ierte (amnestieze) pe toți aceia, cari zac în temnițe și s'au dovedit vrednici de iertare.

Știri din Rusia.

Știrile din Rusia sunt atât de tulburi, încât e cu neputință să ne facem o icoană despre ele și să spunem cum se vor descurca. Troțchi și-a dat abdicerea și pe aceeași cale a pornit și tovarășul său Lenin. Se spune că și Crilenco, comandantul armatei rusești, e pe ducă.

Statul comisarilor poporului a hotărât să se mute din Petersburg, care acum e aproape de front, la Moscva.

Se vestește că socialiștii din Moscva nu sunt mulțumiți cu pacea dela Brest-Litovschi și au protestat împotriva ei cu tărie. Aceasta hotărâre a lor a adus-o la cunoștința consulatelor celorlalte țări, spunând, că la pertractările de pace cele mai multe partide politice n'au luat parte, de aceea ei nu pot recunoaște pacea încheiată acolo.

Sovietul rusesc ar fi hotărât să pună capăt războiului dinlăuntrul țării și să întindă mână de pace și Ucrainei și Cazacilor conduși de generalul Alexejev.

Cum mângăie Wilson pe Ruși.

Wilson, președintele statelor unite a telegrafiat consulului american din Moscva următoarele: Ași vrea să mă folosesc de privilegiul, pe care mi-l dă adunarea sovieturilor din toată Rusia, pentru ca să exprim (rostesc) simțemintele sincere ale poporului din Statele Unite în aceea clipă, când puterea Nemților a străbătut pentru a înfrânge lupta pentru libertate, a-i lua izbânda și a pune dorințele Germaniei în locul dorințelor, pe cari le are poporul rusesc. Din nenorocire guvernul Statelor Unite nu poate acum să dea ajutor simțit, deși ar vrea să întindă acest ajutor. De aceea ași vrea să asigur poporul rusesc, că Statele Unite nu vor scăpa nici un prilej, pentru ca să asigure Rusiei putere deplină și neatârănare și ca să așeze din nou în locul de frunte, pe care l-a ocupat în viața Europei. Poporul Statelor Unite sprijinește din toată inima năzuințele Rușilor, de-a se elibera de sub jugul guvernelor apăsătoare și de a-și croi singuri soarta.

Câtă armată vrea să aducă America.

Fostul președinte al Statelor Unite Taft a ținut o cuvântare în Pittsburg, în care a spus, că trebuie să se facă o pace dreaptă. Pentru asta antanta trebuie să învingă în apus pe Nemți. America socotește că răs-

boiul mai ține doi-trei ani și deaceia înarmează cinci milioane de oameni, ca să-i trimită în Europa.

Wilson și România.

Intr'un cuvânt mai nou, pe care îl va ținea Wilson, așa spune o știre mai proaspătă, va răspunde cancelarului german și va cere ca să i-se dea României hotarele vechi. El va arăta și simțemintele călduroase ale Americii față de România.

Pace cu România.

În săptămâna, care s'a strecurat dela iscălirea păcii din Bufta, veștile despre înțelegerea puterilor centrale cu România nu prea sunt din cale afară de bogate. Impunitivul țării românești, ministrul Argetoianu, după-ce a primit condițiile (punctele) pe cari le-am publicat și noi în numărul trecut, a plecat la Iași pentru a-se înțelege amănunțit cu guvernul român. Joi, în 14 Martie, se întoarce iarăși la București, ca să urmeze sfătuirile, cari deastădată vor pune temelie la o pace sigură cu monarhia și aliații noștri.

Noile sfătuirii nu se vor ținea la Bufta, ci la Cotroceni, în palatul regelui Ferdinand, în aceeaș sală, în care, cu un an și jumătate mai înainte, s'a hotărât intrarea în războiu a României.

Condițiile (punctele) pe cari le-au pus puterile centrale, le-au lămurit într-o câțva gazetele noastre. E vorba adecă să se îndrepteze pe viitor granițele Ungariei în așa chip, ca Românilor să nu le mai fie cu puțință a năvăli peste munte și a ataca pe neașteptate țara noastră. Astfel se va muta hotarul dela spatele Sibiiului, mai spre Râmnic, peste coama munților. De asemenea cred gazetele ungurești, că băile de cărbuni dela Petroșeni trebuie mai bine apărate și deaceia cer dela România și ținutul muntos, care se întinde peste pasul Surducului, până la Târgul-Jiului. Prin trecătoarea asta se va clădi o linie ferată, pentru-ca să se aducă mai ușor bucate din Oltenia în ținutul acesta de băi, care e foarte sărac. La Orșova și Brașov nu se știe până unde se va întinde pe pământ românesc viitoarea noastră graniță. Atâta însă e sigur, că numai cu vre-o 25 mii de locuitori români se va spori țara noastră, fiind celelalte locuri, pe cari le cerem, muntoase și păduroase.

Bulgaria vrea să capete Dobrogea întreagă, iar dorințele Germaniei le spune o mare gazeta din Berlin în chipul următor: Germania prețuește mai pre sus de orice câștigul economic, pe care l-ar primi la pacea cu România. Înainte de toate deci Nemții cer o parte mai mare la dobânda petrolului și făgăduința, că România le va da pe viitor bucate destule din recolta sa. Despăgubire de războiu Germania nu dorește, dar nu va plăti lucrurile rechiziționate din țară, cari fac cam un miliard (o mie de milioane). Constanța să rămâie portul României pentru negoțul său pe mare, nu numai în interesul său, ci și ca să formeze o legătură între Germania și Asia, peste Marea-Neagră.

Până când puterile centrale își dau pe față în chipul acesta dorințele lor față de România, antanta stă și privește la fapta pe care a săvârșit-o. Ministrul englez Balfur a spus, că ei nu-i mai pot ajuta României, iar gazetele din Paris sunt pline de laude

și vorbe măgulitoare vorbind despre vitejia soldaților români, dar nu pot să ajute nici ele cu nimic. Ba în zilele trecute foștii tovarăși ai României, Rușii, au dat în vileag contractul pe care l-a făcut antanta cu Brătianu, în August 1916, ca să arate gândurile mari, cu cari au intrat Românii în războiul lumii.

Încât privește Basarabia toate gazetele spun, că România poate să și-o ia, dacă îi va fi cu puțință, ceea-ce de altminteri nu va fi greu, deoarece-ce armatele noastre au cuprins acum Odessa, făcând un cerc de fer în jurul Moldovei, care în chipul acesta e încunjurată ca o cetate.

Ce a spus ministrul francez Clémenceau?

În ciuda vârstei de 80 de ani ce-i apasă umerii, ministrul președinte Clémenceau a ținut în parlamentul francez o foarte înflăcărată vorbire despre război, cu scopul vădit ca să însuflețească pe francezi în preajma luptelor grozave ce se vor începe pe frontul apusean. Între altele a zis următoarele:

„Noi purtăm un război de apărare a libertății. N'am altă dorință decât ca să-mi mântuesc țara din starea în care se găsește acum. Un mare popor din răsărit, care sute de ani a trecut prin încercările războiului, are vorba, că acela va rămânea biruitor, care va putea crede în biruința sa cu un pătrar de ceas mai mult decât alții (Aplause). Așa zic și eu. Politica mea urmărește ținta, ca să țin sufletul și curajul țării în mijlocul încercărilor fără păreche în care trece acum.”

Ministrul a vorbit despre francezii cari au ajuns prizonieri germani, despre mândria ce trebuie să o simte fiecare fiu al națiunii franceze, apoi a urmat așa:

„Soldații noștri sunt admirați de toți. Fără frică, veseli și cu încredere stau la posturile lor, iar când le vorbești de dușman, cu liniște te lasă să înțelegi, că toate opintirile dușmanului se vor istovi înaintea frontului (Aplause). Doresc și eu pacea, dar chiemând pacea cu glas tânguitor nu se poate nimici militarismul prusiac (Aprobări). Politica mea dinlăuntrul țării e aceasta: *Eu port război*; politica dinafară așisderea: *Eu port război*. Și voi purta războiul până la cel din urmă pătrar de ceas, că cel din urmă pătrar de ceas va fi al nostru”. (Aplause pe toate băncile.)

Cu aliații noștri o ducem bine. Rusia ne-atrădat, dar noi ducem războiul înainte. Ministrul a combătut în urmă pe socialiștii cari credeau că războaiele nu vor mai fi cu puțință, și a încheiat vorbind despre pacea ce au făcut-o Rușii. „Din partea noastră adăogăm: Vorbă multă ispravă puțină.”

Economie.

Răia la animale.

(Răia cailor).

În toate războaiele de până acum s'a dovedit, că boalele lipicioase atât la om cât și la animale s'au lățit mult mai repede

ca în vreme de pace. Iar în războiul de acum, dintre toate boalele lipicioase la animale, *râia cailor* a luat întinderea cea mai îngrozitoare. Putem zice fără să mărim lucrul, că cei mai mulți cai dela miliție au trecut cel puțin odată peste această boală primejdioasă. Din pricina locului, timpului și împrejurărilor nepriincioase, pe foarte mulți dintre ei, afurisita boală i-a și pustiit. Te doare inima când vezi retrăgându-se spre lăuntrul țării, șiruri lungi de cai, care sunt numai umbre de cai, schelete acoperite cu piele și murdărite cu hâra râii, umplând pe urma lor șanțurile drumurilor cu stăvuri hădoase.

Sau pustiit mulți și de alte boale, așa că numărul lor în toate țările care poartă războiu, s'a împuținat foarte mult.

După potolirea războiului va trece multă vreme, până ce economul va ajunge la câte-o vită bună de prăsilă. Trebuința fiind mare, prețul lor are se fie ridicat. De aceea toate statele îndată după încheierea păcii vor împărți, adică vor vinde econo-

milor cu un preț mai mic toți caii dela miliție. Fiecare econom care a mai avut cai, ori ar vrea să aibă, să fie pregătit la asta de cu bună vreme și fără întârziere să-i cumpere, pentru că deși sunt slabi și rău ținuți, pe lângă o îngrijire bună și nutriție corăspunzătoare iute se vor întrâma.

Vreau să dau câteva povețe despre boala mai sus amintită, ca plugarii noștri să fie pregătiți și inarmați la timp cu toate cunoștințele de lipsă spre a-și vindeca vitele lor cu succes, dacă vor fi încercate de această boală uricioasă.

Înainte de a arăta modul cum putem vindeca râia, să vedem mai întâiu ce e râia și cum se arată.

Râia la cai se arată prin niște mici bubulițe acoperite cu o coajă subțire. Aceste bubulițe se fac pe piele, mai cu seamă acolo, unde părul e scurt: pe cap, pe grumazi sub coamă, pe deșerturi, pe fața din lăuntru a pulpelor, la subțiori ș. a. Calul răios se scarpină mult; la locu-

rile unde se scarpină părul începe să cadă, iar bubulițele se văd bine; unele din bubulițe plesnesc, din ele curge un fel de materie apătoasă-gălbăie, pielea se îngroașă, se sbârcește și se acopere cu un fel de mătreață numită și hără.

Râia e un parazit (animal mic), care cu ochii nu se poate vedea, trăiește în canale săpate sub piele, unde se și prășește și cauzează o mâncărime de nesuferit.

Râia o capătă mai ales caii rău hrăniți, neîngrijiți și îndesuiți în grajd; apoi se lătește prin atingerea cu alți cai răioși, ori când se culcă în locul lor, când se țesală ori perie cu țesala ori peria unui răios, când se acopere cu țolul sau hamul răiosului și altele.

Îndată ce economul bănuiește că unul din caii săi are râie, numai decât îl deschilenește de ceialalți, apoi face de știre primăriei, care la rândul ei chiamă pe medicul veterinar, ca să constate boala și să vadă ce e de făcut. Medicul veterinar de stat vine pe spesele statului.

Până atunci economul cuminte nu stă cu mâinile în sân, ci încearcă câte ceva, doară e bunul său și cu bunul său poate face ce-i place, vorba e că încearcă să-și scape vita de belea.

Ori-ce mod probat de vindecare duce la bun sfârșit, dar trebuie să ai răbdare, zi și noapte să ții mare curățenie atât în grajd, cât și în curte, iar hainele să-ți fie curate și să te speli adeseori pe mâni, fiindcă râia calului trece și la om.

Să nu uiți a nutri bine calul răios, pentru că boala îl slăbește rău și numai caii bine nutriți, iar pe din afară bine curățiți se vindecă repede și sigur. Boala se vindecă mai repede primăvara și vara, când caii sunt la pășune și fac mișcări libere; mai cu greu se vindecă toamna și iarna, când sunt siliți se stee în grajd.

În cele următoare voi descrie câteva metode de a vindeca caii răioși, dar trebuie să spun, că dacă cineva și-a ales un metod, să-l urmeze pe acela până în sfârșit și să nu-le amestece pe toate ca'n oala țiganului, că nu se va alege nici cu un folos, ci numai cu muncă zădarnică, timp și bani perduți.

Paul Tofan, medic veterinar, militar.

(Urmează).

Czernin și Kühlmann.

Chipul nostru de azi înfățișează pe cei doi bărbați însemnați, cari au fost încredințați din partea Germaniei și Austro-Ungariei, să înfăptuiască pacea cu Rusia și cu România. De prezent (acum) se găsesec în București, unde pun la cale învoiala cu Românii.

Răvașul săptămânii.

Sibiu, 17 Martie.

Aviz! Vestim pe onorații noștri cetitori și abonenți, că ne-am schimbat locuința și de acum ori-ce ni s'ar trimite, abonamente ori scrisori, să se adreseze așa: **Gazeta Poporului, Nagyszeben, Rosenanger 14 (Strada Peștelui).**

Adunarea generală anuală a societății de patronaj din loc se va ținea în 16 Martie 1918 la 5 ore d. a. în palatul tribunalului din loc. Președintele ei dl procuror Dr. Wiedorn A. a convocat pe membrii societății pe această zi. Pe lângă afacerile curente Ser. Sa Dr. prinț Hohenlohe C. va vorbi despre tema; „statul și tu“. Pe lângă membrii societății sunt binevăzuți toți aceia cari se interesează de mersul acestui așezământ de ocrotire al copiilor scăpați.

Dar pentru orfelinat. Pe seama orfelinatului ce se va înființa în Sibiu, unde mulți copii fără părinți vor găsi adăpost împotriva foamei, frigului și lipsei de îmbrăcăminte a dăruit brutarul pecul d-l *Ioan Schiopu* din Borgoprund 100 Cor.

Ficior de împărat. Luni dimineața Sibienii, precum și locuitorii altor orașe unde sunt multe cătane, s'au trezit în bătaia tunurilor. Au dat 101 pușcături în semn că luminata noastră împărăteasă Zita a născut un ficior. Să trăiască la mulți ani.

A murit profesorul Octavian Bonfiniu Banfi. În cercul luminaților profesori dela Blaj a izbit din nou moartea nemiloasă. De astădată s'a stins unul dintre cei mai vrednici dascăli bătrâni ai vestitelor școli românești, Octavian Bonfiniu Banfi. Răposatul a fost ca o făclie vreme de aproape 40 de ani. Elevii cari au ieșit de sub mâinile sale erau înzestrați cu o aleasă știință a limbilor clasice, a limbei latine și a celei grecești. Avea darul neîntrecut de-a trezi interes deosebit pentru învățarea celor mai seci reguli ale gramaticii grecești și de-a plesni aspru cu vioiciunea spiritului său pe elevii mai leneși ori pe aceia, cari cutezau să toarcă mai departe firul unui episod minunat din Omer sau Virgil. Era un profesor strict, neiertător față de elevii leneși și cu toate astea pentru toți aceia, cari ne-am strecurat pe sub aripile primitoarelor școli din Blaj, icoana profesorului Banfi a rămas împrejmuțată de întreagă dragostea și recunoștința noastră. D-zeu să-l odihnească în pace pe neobositul muncitor din agrul culturii românești.

Oameni buni, să știți, că nu sunt strigoii. Intr'un număr trecut al gazetei noastre am povestit, ce au dat să facă niște femei rătăcite cu trupul unei moarte din Mândruloc, pe care o bănuiau, că s'a schimbat în strigoaie. Acum ne vine știrea despre o faptă tot așa de nesocotită a românilor din Berechiu, o comună din comitatul Aradului. Înainte cu o săptămână a murit a decă o femeie bătrână văduva lui Bodea Barbură. Noaptea oamenii au ținut priveghi lângă moartă. Mai multe muieri însă au zis, că răposata e strigoaie și că va umbla din mormânt pela casele oamenilor. Cei cari erau la priveghi s'au speriat, ba chiar și feciorul moartei s'a umplut de groază. S'au înțeles deci cu toții să pustiască duhul cel rău din moartă. Au luat astfel un cui ascuțit dintr'un piepten cu care se deapănă fuiorul și l-au străpuns în inima bătrânei moarte. Dar nu s'au mulțumit numai cu atâta ci au amestecat câte un pumn de ovăs, de cânepă, de țărățe și de făină și l-au presărat în sicriul (copârșeul) moartei, ca să nu se scoale până nu va alege fir de fir cele amestecate. În sfârșit o femeie mai „okoșă”, nevasta lui Todor Buzgău a legat cu spini picioarele moartei, ca să nu poată umbla dacă s'ar scula din mormânt.

Când au auzit jandarmii de întâmplarea asta fioroasă și păgânească au prins pe făptuitori și i-au băgat în temniță. Sărac neam românesc, că trebuie să roșești de rușine, când cetești astfel de lucruri, cari ne fac de răsul și batjocura streinilor. Trebuie să învețe odată și poporul nostru, că nu sunt strigoii și că cine a murit, mort este până la judecata cea din urmă. Strigoaie fără de lege sunt acele muieri vii, cari necinstesc pe cei morți și cari tocmai de aceea ar trebui pedepsite aspru, ca să le fie de învățătură.

Un milion de copii nu umblă la școală în țara noastră. O veste tristă publică ministerul de culte (școli) al țării noastre. Anume, în vremile aceste grele, un milion de copii nu umblă la școală, deoarece nu sunt învățători destui și astfel ei vor rămânea fără de cunoștința atât de folositoare a cărții. În chipul acesta crește tot mai înspăimântător numărul analfabeților, a celor cari nu știu să scrie și să cetească. În veacul luminii, când chiar și dreptul de vot e legat de știința de carte, faptul acesta e deosebit de dureros pentru români, între cari atâția învățători nu mai sunt la vremele lor.

Impărțirea timpului de vară. Ministerul a poruncit, că începând din 1 Aprilie până la 29 Septembrie anul acesta, orologiul pentru de-a ne ține și noi de împărțirea vremii pentru Europa din mijloc, va fi dat înainte cu 1 oră (60 minute.) Socoata cea nouă va începe la 2 oare dimineața, după împărțirea de acum, care ceas va avea să se țină de 3 ceasuri, și se sfârșește la 29 Septembrie la 3 ore dimineața, după împărțirea cea nouă. La 29 Septembrie anul acesta ceasul 2 de dimineața va fi bătut prin urmare de douăori, așa încât 5 bătaie se va însemna cu 2 A, iar cealaltă cu 2 B. După aceea timpul va urma regulat înainte.

Trupele armatei austro-ungare au intrat în Siret. Pe urma pertractărilor de pace cu România, începând cu ziua de 7 Martie armata română s'a retras de pe pământul ce-l ținea ocupat în Bucovina. Astfel trupe austro-ungare au intrat în orașul Siret.

Pedepsit din pricină că a ponegrit pe un ofițer român mort. În zilele trecute s'a judecat de către tribunalul din Arad un proces foarte interesant. Anume bătrânul Moise Laslo a pârât pe un funcționar ungar cu numele Nádas Emil pentru-că a ponegrit pe fiul său, care a fost ofițer în armata noastră și a căzut mort pe câmpul de luptă. Nádas a zis atunci următoarele cuvinte:

— „Bine că a murit, încai avem cu un român mai puțin”.

Pe tatăl ofițerului român l-a durut mult această vorbă deoarece l-a iubit mult pe fiul său, care și ca ofițer s'a luptat vitejește. L-a pârât deci pe funcționarul ungar. Judecătoria însă n'a găsit în cuvintele lui Nádas nici o vină, dar tribunalul l-a osândit acum să plătească 60 cor. pentru-că a ponegrit amintirea unui ofițer căzut ca erou.

Dela Petrograd la Moscova. O poruncă dată în vileag de Lenin vestește în chip oficios, că deaici înainte capitala împărăției rusești se va strămuta din nou dela Petrograd la Moscova. Aceasta a fost de altfel multă vreme capitala împărăției muscălești, până ce țarul Petru cel Mare, a pus temelie orașului Petrograd (orașul lui Pătru) pe țărmul mării baltice, de unde și-a întins Rusia apoi brațele, pentru a cuprinde între ele, atâtea țări și popoare, ce s'au deslipit acum dela sinul ei, unde erau amenințate să li se taie răsufarea. Toate gazetele guvernului și alte foi se vor tipări de-acum înainte în vechea și totuși noua capitală rusească.

O bivoliță pierdută. Subscrisul din 1 Ianuarie 1918 din comuna Gusu-Kisludas mi-a fugit o bivoliță de 5 ani de statură mijlocie la urechea stângă de desubt are o tăietură ca o mușcătură de clește. Aflătorul pe lângă întreținere va căpăta și un dar de 50 cor.

Gusu-Kisludas, în 5/III 1918 cu stima: Ioan Staicu, paroh gr.-cat.

Cinematograful Apollo. Programul pentru luna aceasta e următorul In 12—13 Martie Viața pentru viață. In 14—15 Martie Parapleul lui Sân-Petru. In 16—17 Fred Roll partea I. In 18—19 Acorduri ameteitoare. In 20—21 Martie Tabăra de noapte. In 22—23 Pribeagul din miezul nopții, (un film strălucit în colorii, 3 acte). In 24—25 Martie cultivarea mătasei în Japonia și Logia Nr. 13. In 26—27 Martie Fedora. In 29 Martie Viața și patimile lui Iisus Cristos. In 30—31 Martie Un strop de venin (dramă cu detectivi).

Publicație

Societatea „Consortium” din Királyhalma (Nagyküküllő)

aducem la cunoștință că în 1918 April
8 st. n. își ține:

Adunarea gen. de primăvară
și prin aceasta își concheamă și membrii.

Obiectele:

1. Modificarea statutelor, revizuirea rațiocinilor, alegerea comitetului, a funcționarilor și propuneri.

Királyhalma, în 6/III 1918.

1—2

Direcțiunea societății.

Anunț de căsătorie.

Un tânăr în vârstă de 24 de ani pantofiar care a învățat meseria în București scutit de serviciul militar, dorește căsătorie cu o domnișoară sinceră și cu ceva avere. La dorință să se alature și fotografia.

Cei interesați să se adreseze la acest ziar, sub numele „Pomul verde”.

Pentru răspuns să se pună și mărci postale.

1—3

Avis!

**„ECONOMUL” institut de credit
și economii în Cluj.**

Filiale: Murăș-Ludoș și Aiud.

Afiliate 7 reuniuni de credit Raiffeisen.

Capital: Un milion coroane.

Reserve: Patru sute de mii coroane.

Depuneri: Trei milioane.

Face tot felul de afaceri de bancă. Primește depuneri cu etalon favorabil și cu procent urcat pentru biserică și alte așezăminte culturale. Imprumută pe cambii, ipotecă și lombard.

Vinde și cumpără efecte căutate la bursele din Budapesta, Viena și Praga și mijlocește transacțiuni în legătură.

Mijlocește vânzarea și cumpărarea de mașini agricole.

Ajută la întemeierea reuniunilor de credit și agricole sătești.

Susține: Masa studenților universitari, Ambulanța Petran pentru țărani bolnavi, are Birou: „Sfat de drept gratuit pentru țărani” și „Un orfelinat de fete, victime ale războiului.

1—

Publicațiune!

Să află de vânzare

o moșie de ca. 450 jugăre

catastrale în Cottul Alsófehér. Informațiuni mai în detalii de Iosif Iustin Hosszu, oficiant agronom în Blaj (Balázsfalva).

3-3

Publicațiune.

Se află de vânzare

3-3

o casă parter

în opidul Blaj.

Informațiuni de Iustin Iosif Hosszu, oficiant agronom, Blaj-Balázsfalva.

Cumpărați și cetiți

Calendarul de buzunar

pe anul 1918.

Scos de Tip. „Poporul Român“ din Budapesta.

Cel mai elegant și mai draguț calendar apărut anul acesta, de folos pentru soldați, economi, tineri, studenți, preoți, învățători, cuprinzând un bogat material literar, poezii din război, povești, nuvele, îndrumări, măsuri și legi noi, despre ajutorul de stat, despre scumpirea biletelor de tren, despre noile ordinațiuni date de guvern în chestia bucatelor, creșterii porcilor, cari soldați pot fi retrași de pe front, sosirea trenurilor, câți alegători români vor fi în Ardeal. Apoi povestiri de toată frumusețea: „Prescurile Palagiei“, de d. Septimiu Popa; „Inelul țiganului“; Poezii: „Viața“; „Mie frate“. „S'a dus a mea mândruță.“ Sfaturi practice pentru economi și soldați. Multe chipuri. Prețul numai 1 cor. 30 cu porto cu tot.

Comandați cât de iute, altfel se vând toate, — la „Poporul Român“, Budapesta, VII., Ilka-utca 36. 3-10

A ieșit de sub tipar:

3-3

Daniil D. Graur:

„Cultivarea viei, manuarea vinului, morburile și vindecarea lor.“

Se poate comanda dela „Asociațiune“ din Sibiu—Nagyszeben.

Un preot

român dela sat caută o conducătoare de casă cu 1 April. Să se priceapă bine în ale economiei casnice, onestitate și încredere se recere. Respectiva să nu râvnească la salar ci la o viață liniștită până la finea vieții.

Ofertele dinpreună cu pretensiunile și descrierea mai detaliată sunt a se adresa la administrația „Gazetei Poporului“. 3-3

Gazeta Poporului

publică anunțuri de orice fel: vânzare de moșii, cumpărări felurite, oferte de căsătorie, reclame, bilanțuri și altele. Slujind onorații clienți cu prețuri moderate și tipăritură limpede.

Daracee „Gazeta Poporului“, asta astăzi poate cea mai răspândită foaie românească printre popor, cei interesați în privința aceasta, vor găsi în ea un practic mijloc pentru reclamă și schimb de interese comerciale.

3-5

Pictură bisericască și portrete

Aduc la cunoștința On. Public, că după un timp lung și greu întorcându-mă iarăș în mijlocul familiei, primesc în lucrare orice **pictură în oleu**, în special **bisericească**: iconostase, icoane în orice mărime, **cruci**, reparaturi a tot felul de icoane și înoiri de iconostase.

După fotografii bune lucrez portrete până la mărimea naturală în creion (Conife) și în oleu.

: Pentru lucrurile mele posed numeroase atestare de mulțumire :

Cerând sprijinul Onoratului Public românesc, semnez cu stimă:

Nicolae Baciu, pictor

Agârbiciu-Szászegerbogy (Nagyküküllő megye).

3 6

Publicațiune.

Se esarendează cu 1 Ianuar 1919

o moșie de 415 jugăre

aflătoare în comitatul Alba-Inferioară.

Cu informațiuni servește Iosif Iustin Hosszu, oficiant agronom la Administrația centrală Capitulară în Blaj-Balázsfalva. 3-3

Salonul de pălării

HANNA ADLEFF

Sibiu, Honterusgasse Nr. 8.

Am adus, alese fiind de mine, cele mai frumoase, elegante și mai nouă

Modele originale Vieneze de pălării

și invit pe stimatele Doame cu toată onoare să binevoiască a mă cerceta pentru vedere și alegere. 1-3

Un taur de bivol,

de 3 ani se află de vânzare la

Johann Schmidt,

2-2

în Noușăsesc (Neudorf)

la Nr. căsii 25.

Se caută spre cumpărare:

100—150 Oi de prăsilă, care vor să fete în primăvară.

1 Păreche de hamuri de trăsură (Nemțești). 2-5

1 Car în stare bună, tare, pentru 2 cai, fabricație din Sibiu sau jur.

1 Jucărie cu federe (arcuri).

Adresa la administrația „Gazeta Poporului“ sub deviza „Moșic.“

Prăvălia românească de galanterie

I. Gruia

Sibiu, Burgerg. (Str. Ocnei) 6

recomandă Onor. public românesc prăvălia sa de galanterie, jucării și mărunțșuri.

Vânzare en gros și en detai.

Mare asortiment în oglinzi de diferite mărime, portofele (bughelare), bricege, broșe, mărgelile, inele, tabacheri, port-vizite etc. etc.

Mare depozit de hârtie de scris în toate mărimile și culorile, precum și bogată alegere în hârtii decorative pentru dulapuri.

Rame de fotografii în diferite forme și mărime! 7

Toate mărfurile se vând cu prețuri curente la

prăvălia universală

I. GRUIA

Sibiu—Nagyszeben, Str. Ocnei Nr. 6

Cassa de păstrare (reuniune) în Săliște.

Convocare.

P. T. membrii „Cassei de păstrare“ (reuniune) în Săliște sunt invitați la a

XXXIII. adunare generală ordinară

conform §. 15 din statute pe Joi în 28 Martie st n. 1918 la 3 ore p. m. în sala festivă a școalei gr.-or. române din Săliște, pe lângă următorul

Program.

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul direcțiunii.
3. Raportul consiliului de inspecțiune.
4. Staverirea bilanțului pro 1917, distribuirea profitului net și votarea absolutului.
5. Urcarea capitalului social.
6. Modificarea §-lor 3, 10, 16, 21 și a alineatului 2 din § 8.
7. Alegerea a 2 membri în direcțiune cu mandat de 6 ani.
8. Autorizarea direcțiunii de a face eventualele schimbări reclamate de tribunalul reg. ca for comercial.

Domnii membri cu vot decisiv, — adică aceia cari sunt trecuți cu cel puțin 3 luni înainte de adunare în registrul membrilor — sunt în senzul dispozițiilor § 10 din statute rugați a-și depune părțile de fondare și documentele de plenipotență la cassa institutului cel mult până în 26 Martie, iar la institutele cari sunt membre la „Solidaritatea“, până în 24 Martie 1918.

Săliște, în 3 Martie 1918.

Direcțiunea.

Active.

Contul Bilanț

Pasive.

	Cor.	f		Cor.	f
Cassa în numerar	239931.66		Capital societar	500000	—
Bon în Giro-Conto la Banca austro-ung.	6049.25	245980	Fondul de rezervă	225645.79	
Cambii	303672.50		Fondul de binefaceri	52098.09	
Cambii cu acoperire hipotecară	127108.—	430780	Fondul unui spital public în Săliște	93275.77	
Imprumuturi hipotecare		504671	Fondul de penziune	49076.23	420095 88
Conturi curente cu acoperire		1260679	Depuneri spre fructificare		3988764 63
Credite personale		101820	Creditori		7863 39
Efecte publice*)		1591784	Dividende neridicate		5856 —
Acții dela diverse bănci		220380	Interese anticipate pro 1918		5076 25
Capitale elocate la alte bănci		300968	Profit transpus din anul trecut	2450.61	
Casele institutului		94000	Profit net	67696.06	70146 67
Realități de vânzare		1829			
Imprum. din fond. de binefaceri		52098			
Depunerea înființ. spital public în Săliște		93275			
Depunerea fond. de penziune		49076			
Mobilar	3800.—				
amortizare	400.—				
Debitori		27422			
Interese trans. restante la imprum.		19636			
		4997802			
				4997802	82

*) Din acestea efecte de stat N. K. 615854.—

Debit.

Contul Perdere și Profit.

Credit.

	Cor.	f		Cor.	f
Interese:			Profit transpus din anul trecut	2450	61
pentru depuneri spre fructificare	136671	83	Interese:		
Spese:			dela cambii	46422.68	
salare și bani de cvartir	41178.54		„ imprumuturi hipotecare	57373.56	
marce de prezență	1345.—		„ credite de confcurent	52203.63	
imprimare, registre, porto, diverse	8416.78	50940	„ credite personale	16017.77	
Contribuțiune:			„ efecte	82086.14	
directă	9559.37		„ capitale elocate la alte bănci	17254.49	271358 27
10% după interesele depunerilor	13667.19	23226	Chirii	3403	42
Amortizări:			Proviziune, profit la monete și alte venite	5173	08
din casele institutului	1000.—				
din mobilar	400.—	1400			
Profit transpus din anul trecut	2450.61				
Profit net	67696.06	70146			
		282385			
				282385	38

La finea anului 1916 au fost 328 membri, în anul 1917 au repășit 2 membri, din nou a intrat 1 membru, la finea anului 1917 au fost 327 membri cu 2500 părți de fondare.

Săliște, la 31 Decemvrie 1917.

Direcțiunea.

Dr. N. Calefariu m. p. prezident, C. Herța m. p. dir. executiv, Dr. I. Lupaș m. p., Dr. I. Stoia m. p., D. Lăpădat m. p., D. Roșca m. p., I. Chirca m. p., I. Popa m. p., Petru I. Comșa m. p., I. Bârsan m. p., I. Răcuciu m. p.

Subsemnatul consiliu de inspecțiune am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Dr. D. Borgia m. p.

I. Schitea m. p.

P. Giura m. p.

C. Criștiu m. p.